

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

Παρακλητικός Κανών
εἰς τόν Παμμέγιστον Ταξιάρχην
Μιχαήλ τόν Ρουκουνιώτην

Ποίημα Κυρίλλου τοῦ Κρητός,
Μητροπολίτου Ῥόδου

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΥΜΗΣ

ΣΥΜΗ 2022

Παρακλητικός Κανών
εἰς τόν Παμμέγιστον Ταξίαρχην
Μιχαήλ τόν Ρουκουνιώτην

Φωτογραφία έξωφύλλου:

Ίερά Εικών Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Ρουκουινώτου

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Άεροφωτογραφία τῆς Ίεράς Μονῆς Ταξιάρχου
Μιχαήλ τοῦ Ρουκουινώτου

© Ίερά Μητρόπολις Σύμης

Έκδοτική Παραγωγή **ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.**

Άρδηττοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα

Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820

www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

Παρακλητικός Κανών
εἰς τόν Παμμέγιστον Ταξιάρχην
Μιχαήλ τόν Ρουκουνώτην

Ποίημα Κυρίλλου τοῦ Κρητός,
Μητροπολίτου Ῥόδου

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΥΜΗΣ
ΣΥΜΗ 2022

*Ἡ ξυλόγλυπτος Εἰκόνα
τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ Ρουκουνιώτου,
ἔργον τῶν Συμαίων Ευλογλυπτῶν
Μιχαήλ καί Ἰακώβου Μισοῦ.*

Πρόλογος Σεβ. Μητροπολίτου Σύμης κ. Χρυσοστόμου

Εἰς τό Συνοδικόν τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀναφέρονται μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς: «Κηρύσσομεν Χριστόν τόν ἀληθινόν Θεόν ἡμῶν, καί τούς Αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν Ναοῖς, ἐν Εἰκονίσμασι, τόν μὲν ὡς Θεόν καί Δεσπότην προσκυνοῦντες καί σέβοντες, τούς δέ διά τόν κοινόν Δεσπότην, ὡς Αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες, καί τήν κατά σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες...».

Αὐτήν λοιπόν τήν κατά σχέσιν προσκύνησιν καί τιμήν ἀπονέμοντες καί οἱ εὐλαβεῖς Συμαῖοι, οἱ ὅποιοι διακρίνονται διά τό ἔμφυτο θρησκευτικόν τους αἶσθημα καί τήν εὐλάβειά των, ἀνήγειραν Ἱερά Προσκυνήματα ἐγκατεσπαρμένα εἰς ὅλην τήν Νῆσον τῆς Σύμης. Ἀποδίδοντες παλαιόθεν, ἰδιαιτέραν τιμήν καί εὐλάβειαν πρὸς τάς Ἀγγελικάς καί Ἀρχαγγελικάς Δυνάμεις καί δὴ τόν Ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ ἀνήγειραν πρὸς τιμήν Του ἑννέα Ἱερά Προσκυνήματα, ἰσάριθμα τῶν Ἀγγελικῶν Ταγμάτων. Ἀπό αὐτά ἰδιαι-

τέραν θέσιν κατέχει ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Ρουκουνώτου, ἡ ὁποία ἀπό τόν 16ον αἰῶνα σχεδόν, περιβάλλεται μέ Πατριαρχικήν καί Σταυροπηγιακήν τιμήν καί ἀξίαν, εὕρισκομένη εἰς περιοχὴν Ρούκουνα Σύμης.

Ἐν αὐτῇ εὕρισκεται ἀποτεθησαυρισμένη ἐπί ἰδιαιτέρου εἰκονοστασίου ἢ εἰκῶν τοῦ Ταξιάρχου, ἀργυρόχρυσος καί φυσικοῦ μεγέθους.

Οἱ εὐλαβεῖς Συμαῖοι ὡς καί πάντες οἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ Χριστιανοί προσκυνηταί ἀποδίδουν ἰδιαιτέραν τιμήν εἰς τήν Ἱερά ταύτην Μονήν καί εἰς τόν Παμμέγιστον Ταξιάρχη Μιχαήλ τόν Ρουκουνώτη, ἐπισκεπτόμενοι τακτικά τήν Ἱερά Μονή ἐπιτελοῦντες ἐν αὐτῇ τάς Ἱεράς Ἀκολουθίας καί Θείας Λειτουργίας.

Αὐτήν τήν ἰδιαιτέραν σχέσιν καί προσευχητικήν ἀναφορά τῶν πιστῶν ἐν χαρᾷ πολύ διαπιστώσαμεν, διά τοῦτο ἀπευθυνθήκαμεν πρὸς τόν Χαρισματικόν Ὑμνογράφον τῆς Ἐκκλησίας μας, Σεβ. Μητροπολίτην Ρόδου κ. Κύριλλον, λίαν ἀγαπητόν Ἀδελφόν ὅστις εὐχαρίστως ἀπεδέχθη ἡμέτερον σχετικόν αἴτημα, συνθέσας τόν παρόντα Παρακλητικόν Κανόνα, τόν ὁποῖον ἐκδίδομεν πρὸς χρῆσιν ὑπὸ τῶν πιστῶν κατὰ τάς Ἱεράς Ἀκολουθίας. Ἡ παροῦσα πρώτη ἔκδοσις συμπίπτει μέ τά 100 χρόνια ἀπό τήν ἴδρυση ἐν Σύμῃ τοῦ Πανορμιτείου Σχολείου ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μιχαήλ Ρουκουνώτου Μακα-

ρίου Μπάρβα, τότε Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Πανορμίτου, πού ἐφέτος συμπληροῦνται 77 ἔτη ἀπό τήν ἐν Κυρίῳ Κοίμησίν του, καί καθηκόντως ἀφιεροῦμεν τήν παροῦσα πρώτην ἔκδοσιν πρὸς τιμὴν καί μνήμην του.

Εὐχαριστοῦντες ἐκ βάθους καρδίας τόν Σεβ. Μητροπολίτην Ρόδου κ. Κύριλλον διὰ τήν σύνθεσιν τοῦ Παρακλητικοῦ τούτου Κανόνος, εὐχόμεθα οἱ εὐλαβεῖς Χριστιανοί πρὸς ἀρτιωτέραν πλέον προσευχητικὴν ἐπαφήν μέ τόν Ταξιάρχην Μιχαήλ τόν Ρουκουνώτη νά ἐπικαλοῦνται τήν βοήθειά Του καί τήν ἀρωγήν Του, καί ἀγαλλιώμενοι νά εὐφραίνονται περισσότερον ψάλλοντας τόν ὑπέροχον αὐτόν Παρακλητικόν Κανόνα.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων

Ὁ Μητροπολίτης

† ὁ Σεμί Χρυσοστόμος

*Άεροφωτογραφία τοῦ Μοναστηριακοῦ συγκροτήματος
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Ρουκουνιώτου Σύμης.*

Ἱστορικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Ρουκουινιώτου

Γεωργίου Ἄντ. Ἀσκητοῦ (†)
Θεολόγου Καθηγητοῦ

Ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ρουκουινιώτου εἶναι ἐκτισμένη ἐπὶ ὄροπεδίου ἐπὶ τῆς τοποθεσίας Ρούκουνα κεῖται πρὸς τὸ δυτικόν μέρος τῆς Πόλεως ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡμίωρον ἀπέχει καὶ περιβάλλεται ὑπὸ περιβόλου σχεδόν τετραγώνου. Συγκρινομένη δέ πρὸς τὴν Ἱεράν Μονήν τοῦ Πανορμίτου εἶναι μὲν μικροτέρα ἀλλὰ ἀρχαιότερα ἐκείνης. Κάτωθεν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὑπάρχει ὁ παλαιὸς Μιχαήλης ὡς λέγεται συνήθως, ἐπὶ τῆς θολοσκεποῦς ὀροφῆς τοῦ ὁποίου ὁ νῦν Ναὸς ὠκοδομήθη.

Ὁ Παλαιὸς Ναὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ὁ παλαιὸς Μιχαήλης ἔχει σχῆμα ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον κατὰ πᾶσαν δέ πιθανότητα ἦτο εἰδωλολατρικὸς Ναός, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ

θολωτοῦ θυσιαστηρίου, ὅπου ἐτελοῦντο αἱ θυσίαι, συνήθως ἐπὶ τῶν βωμῶν. Ὡς γνωστόν, μετὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῦ Μ. Θεοδοσίου οἱ Ναοὶ τῶν ἐθνικῶν μετεβλήθησαν εἰς Χριστιανικούς τοιούτους καὶ ἐπομένως κατὰ τὸν Ε΄ αἰῶνα ὁ τέως εἰδωλολατρικός ναός μετετράπη εἰς Χριστιανικόν Ναόν τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ.

Ὁ θόλος, ὅστις ἀποτελεῖ νῦν τό διαχώρισμα μεταξὺ τῆς θύρας τοῦ κυρίως ναοῦ καὶ τοῦ νάρθηκος, μετατραπέντος τοῦ ἐθνικοῦ ναοῦ εἰς χριστιανικόν ἐκοσμήθη δι' ἱερῶν εἰκόνων τῶν προφητῶν Ἰεζεκιήλ, Μιχαίου κ.ἄ. ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν ἱστορουμένων τοιούτων ἐπὶ τῶν τοξοειδῶν μερῶν τοῦ θόλου. Δυστυχῶς τό ἀσβεστοκονίαμα καὶ ἡ ἐπιδιόρθωσις τοῦ νάρθηκος ὁ ὁποῖος καταλήγει εἰς μικράν θυρίδα, διὰ τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ εἴσοδος εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν ἐξήλειψε τὰς παλαιάς τοιχογραφίας πλὴν ἐλαχίστων καὶ τῆς ἐπιγραφῆς, αὕτη εἶναι τοῦ 15ου αἰῶνος, σώζεται κάπως τετριμμένη καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῆς Μονῆς.

Ἡ Ἁγία Τράπεζα τοῦ Παλαιοῦ Μιχαήλη εἶναι μέ κιβώριον, τό δέ τέμπλον εἶναι ξυλόγλυπτον μέ τὰς εἰκόνας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας, τῶν Προφητῶν Ἥλια καὶ Ἑλισσαίου, τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

Παραπλεύρως τοῦ Εἰκονοστασίου, ὅπου ἄλλοτε ἔκειτο ἐντετοιχισμένη ἡ Μεγάλη εἰκὼν τοῦ Ἀρχαγ-

γέλου ὑπάρχει εἰκῶν παριστῶσα τήν φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραάμ μέ τήν ἐπιγραφήν, «Μνήσθητι Κύριε τοῦ δούλου σου Ναθαναήλ καί τῶν ἐπιλοίπων ἀδελφῶν κτιτόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης».

Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ διαβλέπει ὁ εὐσεβής προσκυνητής τοιχογραφίας Βυζαντινῆς τέχνης λίαν συγκινητικᾶς, ὡς εἶναι ἡ εἰκῶν τῆς Κοιμήσεως καί τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἡ Βάπτισις καί ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου καί ἄλλαι.

Καίτοι δέ ἐπέδρασαν ἐπ' αὐτῶν καταστρεπτικῶς ἡ ὑγρασία καί ἡ δι' ἀσβέστου ἐπίχρισις, οὐχ ἤττον πολλαί τούτων μαρτυροῦσι τήν Βυζαντινήν αἰγλήν καί τό συμπαθητικόν συναίσθημα τῶν τότε ἀγιογράφων, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἀποπνέει ὁ ναός κατανουκτικήν μυστικοπάθειαν καί ἀρχαιολογικήν ἱστορικότητα. Τό δάπεδον τοῦ κυρίως Ναοῦ εἶναι χαλικόστρωτον, ἀλλ' ἡ ἐπισώρευσις χωμάτων καί ἡ ὀλιγωρία τῶν ἀμαθῶν παρεμόρφωσαν αὐτό, πλήν τοῦ τμήματος τοῦ πρό τοῦ εἰκονοστασίου ἄνωθεν τοῦ ὁποίου προὔπῆρχε τροῦλλος, ὁ ὁποῖος κατά τήν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ἄνω ναοῦ ἐκαλύφθη διά παχέος στρώματος ἐξ ἀβεστοκονιάματος. Ἰχνη τῆς παλαιᾶς λάμφεώς του διατηρεῖ ἀκόμη τό τέμπλον μέ τάς εἰκόνας τοῦ Σωτῆρος, τῆς Παναγίας καί τῶν Ἁγίων Προφητῶν ὡς ἀνεφέρομεν ἄνωτέρω.

Ἐκατέρωθεν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἡ ὁποία εἶναι ὡς

μουσεῖον ἀρχαιολογικόν, ὑπάρχουν μερικά κελλία κατοικίαι τῶν παλαιῶν καλογήρων διατηρουμένα καλῶς ὡς ἀποθήκαι.

Ἐξερχόμενοι ἐκ τοῦ παλαιοῦ Μιχαήλη ἀνερχόμεθα διὰ μικρᾶς κλίμακος εἰς τόν νέον ναόν ὅπου ἔχει μετατεθῆ ἡ Μεγάλη εἰκὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ τοῦ ΡΟΥΚΟΥΝΙΩΤΟΥ.

Ὁ Νέος Ναός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Καί ἤδη γεννᾶται τό ἐρώτημα: Τίς ὑπῆρξεν ὁ κτίτωρ καί εἰς ποίαν ἐποχὴν ἐκτίσθη ὁ νέος Ναός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ρουκουνιώτου;

Κατά τάς πληροφορίας προγενεστέρων ἡμῶν ἐν Σύμῃ πολλοί μοναχοί ὑπῆρχον, οἱ ὅποιοι εἰς τά ἐν αὐτῇ Μοναστήρια διητῶντο, ὁσίως τόν μοναχικόν βίον διάγοντες, ἄνδρες θεοσεβεῖς καί δραστήριοι, ψυχῇ καί σώματι ἀφοσιωμένοι, ἀποβλέποντες πρὸς ἀνάδειξιν τῆς Μονῆς αὐτῶν.

Ἀναμφιβόλως καί ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ρουκουνιώτου συγκατελέγοντο φιλόβιβλοι πατέρες εὐπαίδευτοι ἢ αὐτοδίδακτοι, διδάσκοντες, νοθετοῦντες καί διαφυλάσσοντες τὴν ὑπάρχουσαν βιβλιοθήκην τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία ἦτο ἐστία πνευματικῆς μορφώσεως. Ἐν αὐτῇ διεφυλάσσοντο τά ἀρχεῖα τῶν προνομίων τῆς νήσου, τά πατριαρχικά ἔγγραφα, τά χρυσόβουλλα, τά μολυβδόβουλλα καί τά σιγίλλια

τῆς Μονῆς. Δυστυχῶς πάντα ταῦτα τά ἐπίσημα ἔγγραφα, τά ὁποῖα θά ἔχουνον ἀφθονον φῶς εἰς σκοτεινά σημεῖα τῆς ἱστορίας τῆς Μονῆς Ρουκουνιώτου καθώς καί ἡ περίφημος βιβλιοθήκη τῆς Ἀγίας Μαρίνης, ἀπωλέσθησαν, ἴσως δέ καί ἐκάησαν, γενόμενα παρανάλωμα τοῦ πυρός ἢ ὑπεξηρέθησαν ὑπό ἱεροσύλου χειρός. Τό μόνον δέ διασωθέν ἐκ τῆς πλουσίας τῆς Μονῆς βιβλιοθήκης εἶναι ἓν Εὐαγγέλιον.

Μή ἔχοντες λοιπόν ἡμεῖς ἐπίσημα γραπτά σημεῖα ἀνά χεῖρας, ὥστε νά καθορίσωμεν τήν ἀκριβῆ χρονολογίαν τῆς κτίσεως τοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς, στερούμενοι ἀρχαίων πηγῶν, αἱ ὁποῖαι θά παρεῖχον πορίσματα ἀκριβῆ, θά ἐπιχειρήσωμεν κατ' ἀνάγκην νά ἀντλήσωμεν πληροφορίας ἐκ τῆς τοπικῆς ἐρεῦνης καί πείρας. Κατά πᾶσαν πιθανότητα ὁ νέος Ναός ἐκτίσθη ἐπί τῆς κατακτῆσεως τῆς νήσου ὑπό τῶν Ἰπποτῶν τῆς Ρόδου ἤτοι τόν 14ον ἢ 15ον αἰῶνα. Εἰς τοῦτο δέ ὑποβοηθεῖ ἡμᾶς καί ὁ νεώτερος βυζαντινός ρυθμός, κατά τόν ὁποῖον ὁ εἰρημένος ναός ἔχει οἰκοδομηθῆ, φέρων τροῦλλον ἐπί στέγης.

Ρυθμός ~ Ἀμβων ~ Θρόνος καί ἐπιγραφαί τοῦ Ναοῦ

Εἶδομεν, ὅτι ἄνωθεν τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ ὠκοδομήθη ὁ σημερινός ὁμώνυμος ναός, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐρύτερος τοῦ προγενεστέρου.

Ὁ ναός οὗτος ἔχει μῆκος μὲν 13 μέτρα πλάτος δέ 5 καὶ ὕψος 7,5. Εἶναι ρυθμοῦ νεωτέρου Βυζαντινοῦ καὶ ὁ θόλος του στηρίζεται ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τοῦ ναοῦ. Τό δάπεδόν του εἶναι χαλικόστρωτον, ὁ δέ θρόνος εἶναι μεταγενέστερος.

Ὁ νέος ναός τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ κοσμεῖται διὰ τοιχογραφιῶν λαμπρῶν καί καταφανῶν κατὰ τό σύστημα τῆς ζωγραφικῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἰδιάζον χαρακτηριστικόν παρουσιάζει ὁ ἄμβων, ὁ ὁποῖος, ἴσως διὰ τό στενόν τοῦ χώρου, ἐτοποθετήθη εἰς τό τελευταῖον ἄκρον τοῦ ναοῦ, ἐπὶ ὁμοιώματος ζώου στηριζόμενος. Τά ἀναλόγια του εἶναι πεποικιλμένα ἀπό ἐλεφαντοστοῦν ὡς καί τό προσκυνητᾶριον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀναγινώσκομεν τήν ἐπιγραφὴν ὡς ἔχει:

«ΙΣΤΟΡΗΘΗ Ο ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΣΕΠΤΟΣ ΝΑΟΣ
ΤΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΩΝ ΤΙΜΙΟΤΑΤΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΩΤΑΤΩΝ
ΚΥΡ ΔΙΑΚΟΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ (α) ΤΟΥ ΧΑΖΗ
ΚΩΝΣΤΑ ΣΠΑΝΟΥ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΡΟΔΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΕΡΕΜΙΟΥ ΚΑΙ
ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΧΩΜΑΤΑ
ΕΝ ΕΤΕΙ ΣΩΤΗΡΙΩ 1738 αψλκ' ΜΗΝΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 12
ΧΗΡ ΓΡΙΓΟΡΙΟΥ ΣΥΜΕΟΥ» (sic).

Ἀναμφιβόλως ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης πειθόμεθα, ὅτι πρόκειται οὐχί περί τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ, ὡς ἐσφαλμένως φρονεῖ ὁ Γρηγορόπουλος ἀλλά περί τῆς ζωγραφίσεως τοῦ ναοῦ, ἡ ὁποία ἐγένετο ἐπί καθηγουμένου Ἱερομονάχου Νεοφύτου, ὑπό τοῦ Συμαίου ζωγράφου Γρηγορίου. Ὁ Γρηγόριος οὗτος ἦτο Ἱερομόναχος, κληθεὶς δέ εἰς Τῆλον, ἰστόρησε δι' Ἀγιογραφιῶν τὴν ἐκεῖ Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος κατὰ τὸ ἔτος 1776.

Εἰκονοστάσιον ~ Εἰκόνες ~ Ζωγραφικὴ Τέχνη

Τὸ εἰκονοστάσιον τοῦ Ναοῦ εἶναι ξυλόγλυπτον καὶ ἐπικεχρυσωμένον μὲ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας ὑπὸ χρονολογίαν 1738. Ἄλλ' αἱ κάτωθεν τοῦ Τέμπλου εἰκόνες τῶν Ἱεραρχῶν χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸ ἔτος 1791. Δεξιά τοῦ εἰκονοστασίου πλαισιοῦται ἐπὶ ἰδιαιτέρου ἐπιχρύσου ξυλογλύπτου Τέμπλου ἡ μεγάλη εἰκὼν τοῦ Ταξιάρχου Μιχαὴλ ἀργυρόχρυσος εἰς φυσιολογικὸν μέγεθος. Βασισθεὶς ὁ ἀγιογράφος ἐπὶ τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς τοῦ ἄφρονος πλουσίου ἱστορεῖ τοῦτον ποδοπατούμενον ὑπὸ τοῦ Ταξιάρχου. Ἡ εἰκὼν παριστᾷ στρατάρχην νεάζοντα μετὰ πτερύγων, κρατοῦντα εἰς μὲν τὴν δεξιάν χειρα σπάθην εἰς δέ τὴν ἀριστεράν ἐν προσωποποιήσει τὴν ἀθάνατον ψυχὴν. Ἐπὶ τῆς σπάθης ἐγχαράσσεται με-

ταξύ άλλων και ἡ χρονολογία τῆς ἐπαργυρώσεως τῆς εἰκόνης τὴν ὁποῖαν ἐν ἔτει 1734 ἐπηργύρωσεν ὁ Ἰωάννης Πελοπονήσιος. Ἐπὶ τῆς σπάθης ἐγχαρασσονται διὰ κεφαλαίων γραμμάτων τὰ ἑξῆς:

«ΗΡΓΥΡΩΘΗ ΚΑΙ ΩΣ ΟΡΑΤΑΙ
ΕΝΤΕΧΝΩΣ ΕΚΑΛΛΩΠΙΣΘΗ Η ΕΙΚΩΝ ΑΥΤΗ
ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΔΙΕΠΟΝΤΟΣ
ΠΡΟΤΡΟΠΗ ΜΕΝ ΙΩΝΑ ΗΓΟΥΜΕΝΕΥΟΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΚΟΥΜΝΕΝΗ
ΔΑΠΑΝΗ ΔΕ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ Α΄ΑΨΛΔ» (sic).

Ὁ Ἰωάννης Πελοπονήσιος ἐπηργύρωσε καὶ τὴν θαυματουργὸν ἀργυρόχρυσον εἰκόνα τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου τὸ ἔτος 1724. Οὐδόλως δέ ἀπίθανον ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Βυζαντινογράφος ἐζωγράφησεν αὐτάς διότι καὶ αἱ δύο αὗται εἰκόνες παρουσιάζουν καταπληκτικὴν ὁμοιότητα.

Πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἄνωθεν τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης ἐπὶ ζωγραφισμένης πινακίδος φέρεται ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή ἐν κεφαλαίοις γράμμασι:

«ΘΕΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΕΙΜΙ ΤΗ ΣΠΑΘΗΝ ΦΕΡΩ.
ΤΕΙΝΩΝ ΠΡΟΣ ΥΨΟΣ ΕΚ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ ΦΟΒΩ
ΠΕΦΗΚΑ ΦΥΛΛΕ ΓΗΣ
ΤΟΥΣ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΤΑΣ ΕΚΤΕΜΝΩ ΣΥΝΤΟΜΩΣ» (sic)

Τοῦ ἐπιγράμματος τούτου ὁ α΄ καί ὁ β΄ στίχος εἶναι τρίμετρον ἰαμβικόν. Θά ἠδύνατο δέ νά συμπληρωθῆ καί ὁ γ΄ στίχος διά τῶν λέξεων (μερόπων ἐσθλέων) καί νά τεθῆ εἰς τό περιθώριον ἢ λέξις (τό γένος) τοῦ δ΄ στίχου πρὸς ἀπαρτισμόν τριμέτρου. Διά τῶν ἰάμβων τούτων ὁ ἐπιγραμματοποιός ζητεῖ νά καταδείξῃ, ὅτι ὁ ἀρχιστράτηγος φέρει τήν σπάθην πρὸς τιμωρίαν μέν τῶν καταφρονούντων τό θεῖον γένος, πρὸς περιφρούρησιν δέ τῶν ἐν φόβῳ Θεοῦ ζώντων.

Τήν ἀργυρόχρυσον εἰκόνα τοῦ Ταξιάρχου ἐξ εὐλαβείας περικοσμοῦσι διάφορα ἀναθήματα χρυσᾶ καί ἀργυρᾶ, πλοῖα, χεῖρες, πόδες, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀντιπροσωπεύει ἓν γεγονός θαυμαστόν, τήν θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς, τήν σωτηρίαν τοῦ κινδυνεύσαντος προσώπου ἐν τῇ ξηρᾷ ἢ ἐν τῇ θαλάσῃ καί λοιπά.

Ἐν τῷ Ναῶ ὑπάρχουν ἀκόμη τρεῖς φορηταί εἰκόνες. Ἐκ τούτων ἡ μία εἶναι ἀγιογραφία καί παριστάνει τὰς ὀσιομάρτυρας Ἐλικωνίδα καί Ὠραιοζήλην ὑπό χρονολογίαν 1906. Ἡ δευτέρα εἶναι δίστηλος χρησιμοποιοῦμένη μόνον κατά τήν λιτανείαν τῆς πανηγύρεως τοῦ Ταξιάρχου. Ἡ τρίτη εἶναι ἐπηρυρωμένη καί ἀποτελεῖ σμίκρουνσιν τῆς Μεγάλης Εἰκόνης τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, κεῖται δέ ἐπί τοῦ προσκυνηταρίου, τό ὁποῖον εἶναι ξυλόγλυπτον μέ ἐλεφαντοστοῦν, φέρουσα κάτωθεν τήν ἐπιγραφήν:

«ΗΡΓΥΡΩΘΗ Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΥΣΕΒΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΗΓΟΥΜΕΝΕΥΟΝΤΟΣ ΠΑΝΟΣΙΩΤΑΤΟΥ
ΓΑΒΡΙΗΛ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΕΥΟΝΤΟΣ ΙΩ ΚΟΝΤΟΙΩΑΝΝΟΥ
ΧΕΙΡ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΡΟΔΙΤΟΥ ΑΩ, (1800) ΕΝ ΣΥΜΗ»

Συγκρίνοντας τὰς δύο εἰκόνας τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ μὲν μεγαλοπρεπεστάτη εἰκὼν ἠργυροχρυσώθη δαπάναις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τό ἔτος 1734, ἡ δὲ μικρά ἡ τοῦ 1800 ἠργυρώθη δι' ἐράνων τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν ἐξ οὗ πειθόμεθα ἀδιστακτικῶς ὅτι ἐνῶ κατὰ τό 1734 ἡ Μονή ἀνῆλθεν εἰς μεγίστην εὐημερίαν καί ἀκμὴν, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἡγουμένου Γαβριήλ περιῆλθεν εἰς οἰκονομικὴν δυσχέρειαν, παρά τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ζητοῦσα ἐλέη καί συνδρομάς.

Πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς ὑπάρχει ἐπιγραφή, δι' ἧς δηλοῦται, ὅτι ἐν ἔτει 1910 ἐπὶ Ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Νεοφύτου ἱστορήθη τό Ἱερόν Βῆμα ἀπὸ εἰκόνας Ἱεραρχῶν, εἶναι νεώτεραι καί ἄτεχναι, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξίας. Ἀρχαιότερα δὲ εἶναι ἡ ζωγραφικὴ τῆς κόγχης τοῦ ἱεροῦ τῆς Προσκομιδῆς ἐνθα ζωγραφίζεται ὁ Ἐσταυρωμένος μέ τόν ἀκάνθινον Στέφανον.

Ἱερά Κειμήλια τῆς Μονῆς

Ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ρουκουνιώτου ἀναμφιβόλως θά εἶχεν ἄλλοτε πολλά ἱερά κειμήλια, ἐξ ὧν πολλά ἠρπάγησαν ἢ ἐπεξηρέθησαν ὑπό ἱεροσύλων χειρῶν, ἀρκετά δέ εἶχον μετακομισθῆ, πρὸς ἀσφάλειαν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τῆς Μεγάλης Παναγίας Κάστρου, ἥτις ἄλλοτε, ὡς προείπομεν, προὑπῆρξεν μετόχιον αὐτῆς. Ἐπίσης μετόχιον αὐτῆς ἦτο καί ἡ Παναγία ἡ Εἰσώτισσα, ὡς φαίνεται ἐκ τινος ἐγγράφου μοναχῶν ἀφιερωτικοῦ.

Ἡ Ἱερά Μονή κοσμεῖται νῦν δι' εὐπρεπῶν ἱερατικῶν ἀμφίων διὰ τὰς ἱερατικὰς τελετάς. Ὁ Μανδύας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι βυσινόχρους, ἡ δέ πατερίτσα εἶναι ἐξ ἐλεφαντοστοῦ συνηνωμένη δι' ἀργυρῶν κρίκων. Τό Ἱερό Εὐαγγέλιον αὐτῆς εἶναι τύπου παλαιοῦ καί ἐπηργυρωμένον. Ὁ θυμιατός εἶναι ἀργυροῦς μετ' ἀργυρᾶς ἀλύσεως. Τά Δισκοπότηρα εἶναι ἀργυρᾶ κεκοσμημένα δι' εἰκόνων γλυπτῶν καί καλυμμάτων χρυσοκεντημένων. Τά ἐξαπτέρυγα εἶναι μετάλλινα, ὁ δέ Τίμιος Σταυρός ἀργυροῦς. Αἱ ἐπενδυταί εἶναι ἐκ λευκοῦ βελούδου μέ τό ὄνομα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς κεχαραγμένον.

Πλήν δέ τῶν ἀνωτέρω εἶναι ἐν ραντιστήριον καί εἷς δίσκος ἀργυρᾶ, ὑπάρχουν δέ κανδήλια ἀργυρᾶ καί ὀρειχάκλινοι πολυέλαιοι καί ἕτερα ἄλλα ἱερά σκεύη.

Μεταξύ δέ τῶν ἀπαραιτήτων τούτων ἱερῶνσκευῶν χρησίμων διά τήν Θείαν λατρείαν καί διά τήν διακόσμησιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ διαπρέπει εἷς σταυρός ξυλόγλυπτος ἐπηργυρωμένος οὐ σμικρᾶς χριστιανικῆς τέχνης, ἔνθα ἐγχαράσσεται ἡ λέξις «Ἰορδάνης» καί ἡ χρονολογία 1689.

Ἀξιοσημείωτος δέ εἶναι καί ἡ δίπτυχος εἰκὼν, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Αὕτη εἶναι δίστηλος, ἐπί τῆς μιᾶς στήλης ἔχει τόν Ταξιάρχην ἐπηργυρωμένον καί ἐπί τῆς ἄλλης ὑπάρχουν ὅστᾳ Ἁγίων Μαρτύρων ἐντός ἀργυρᾶς μικρᾶς λειψανοθήκης, περίξ τῆς ὁποίας ὑπάρχουν εἰκόνες μικραί ζωγραφημέναι τῆς Παναγίας καί τῶν ὁμωνύμων πρός τά ὅστᾳ Ἁγίων. Ταύτης γίνεται χρῆσις κατά τήν λιτανείαν τῆς Ἑορτῆς καί κατά τήν τέλεσιν Ἀγιασμοῦ εἰς μάνδρας καί ἐν περιπτώσει θεομηνίας.

Ἡ λειψανοθήκη ἐγκλείει τεμάχια ὀσῶν τῶν Ἁγίων: Ἰγνατίου, Εὐθυμίου, Διονυσίου καί Μαρκελλῆς ἀργυροσυγκράτητα, φέρεται δέ καί ἐπιγραφή «Ἡγουμενεύοντος Νεοφύτου Ἱερομονάχου 1901».

Ἀπό τῆς ἀργυροχρύσου καί πολυτίμου μεγάλης εἰκόνος τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ διά τήν κατασκευήν τῆς ὁποίας ἀναμφιβόλως πολλά ἔδαπανήθησαν, ἀγόμεθα εἰς τό συμπέρασμα, ὅτι, ἡ Ἱερά Μονή κατά τόν 18ον αἰῶνα ἦτο πλουσιωτάτη, διατελοῦσα ὑπό Ἡγούμενον μέ πλήρη ἀδελφότητα, ἐξ Ἱερομονά-

χων καί μοναχῶν ἀποτελουμένη. Κατά παράδο-
σιν ἡ Ἱερά Μονή εἶχεν ὀγδοήκοντα καλογήρους καί
σπουδαιοτάτην βιβλιοθήκην ἀρχαίων χειρογράφων
καί ἐντύπων ἐκκλησιαστικῶν ἐκδόσεων. Ὑπῆρχον
δέ καί μονύδρια μέ μοναχοῦς ἐκ τῆς Ἱεράς Μονῆς
ἐξαρτώμενα ὅπως εἶναι ἡ Εἰσώτισσα (Εἰσόδια τῆς
Θεοτόκου), ἡ Παναγία ἡ Καθολική (Κοίμησις τῆς
Θεοτόκου), οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι καί ὁ Ἅγιος Φιλή-
μων, τά ὅποια λέγονται κοινῶς καί σήμερον μετό-
χια. Μάλιστα δέ ὁ ἴδιος ὁ Ἡγούμενος αὐτοπροσώ-
πως μετέβαινε κατά τάς πανηγύρεις αὐτῶν καί ἐτέ-
λει τήν Θεῖαν Λειτουργίαν.

Πλήν δέ τῆς τακτικῆς ἀδελφότητος ἡ Ἱερά Μονή
συνετήρει προσωπικόν ἐργατῶν ἄρτιον, ἀσχολουμέ-
νων εἰς τήν γεωργίαν, τήν ἀμπελουργίαν, τήν δεν-
δροφυτείαν ἐλαιοδένδρων καί ἀμυγδαλῶν, ἅμα δέ
καί εἰς τήν κτηνοτροφίαν, ἐφ' ὅσον τό Ἱερό τοῦτο
Ἰδρυμα ἔχει προικισθῆ ὑπό μεγάλης κτηματικῆς
ἀκινήτου περιουσίας, συγκειμένης ἐξ ἀγρῶν, ἀμπέ-
λων, ἐλαιοδένδρων, δένδρων καρποφόρων καί τό-
πων βοσκῆς ἀφθόνων διά ποιμνία. Γνωστός δέ εἶ-
ναι ὁ ἐλαιῶν τῆς Μονῆς ὑπό τό ὄνομα ἐλαιῶνας τοῦ
Μιχαήλη, ὅστις εἶναι ἀρκετά ἀποδοτικός.

Ἡ Κυπάρισσος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἐπί ἡγουμένου ἀρχιμ. Νεοφύτου μετεσκευάσθη κατά τό ἔτος 1899 ἡ μεγάλη θύρα τῆς Μονῆς κατά τήν εἴσοδον τῆς ὁποίας ἀναγινώσκομεν ἄνωθεν ἐπί μαρμαρίνης πλακός οὕτω:

«Ἐπί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου Ἐ
ἡγουμενεύοντος ἀρχιμ. Νεοφύτου, ἡ πύλη
καί τό προαύλιον καί ἡ πρὸς τήν κυπάρισσον
ἄγουσα μετεσκευάσθη ἐξ ὑπαρχῆς καί
διεκοσμήθη ἐν ἔτει 1899 Μηνί Ὀκτωβρίῳ».

Πρὸς τό ἀνατολικόν μέρος εἰς ἀπόστασιν οὐχί μεγάλην ἀπό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐπί κυκλοτεροῦς ἐκτισμένης περιοχῆς ἀνυψοῦται κυπάρισσος γραφικωτάτη, ἐν εἶδει ἀλεξηλίου, ἀριστούργημα τῆς φύσεως, δυναμένη ὑπό τήν σκιάν της νά φιλοξενήσῃ ἑκατοντάδας εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Εἶναι ἀπολαυστικώτερον τό θέαμα τῆς κυπαρίσσου ταύτης, τό ὁποῖον παρουσιάζεται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῶν ἐπισκεπτῶν, τῶν ὁποίων γοητεύει τόν νοῦν καί μαγεύει τήν ὄρασιν.

Ἐνταῦθα τελεῖται κατ' ἔτος λιτανεία κατά τήν ἑορτήν τῶν Ταξιαρχῶν καί τοῦ Ἁγίου Σώζοντος (7ην Σεπτεμβρίου) κατά συνήθειαν δέ καί ἡ γονυκλισία τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς ὑπό τήν σκιάν αὐτῆς. Τήν δροσοβόλον ταύτην τοποθεσίαν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ

πραγματικόν σταθμόν ἀναφυχῆς, θεωροῦσιν ἀπαράιτητον νά διασχίσωσι οἱ μικοὶ καί οἱ μεγάλοι πεζοπόροι καί παραθερισταί κατ' ἔθιμον. Ἐδῶ ὁ φιλόμουσος ἀκροατῆς ἀκούει τόν εὐθυμον μουσικόν νά κρούη τὰς χορδὰς τῆς γλυκυφθόγγου λύρας. Ἐδῶ ὁ περίεργος καί κριτικὸς παρατηρητῆς βλέπει τόν ἐπιδέξιον χορευτὴν νά χορεύη τὴν Συμαϊκὴν σούσταν, τόν συριακόν, ὅπου τόν ἐνθουσιώδη λυριστὴν ἐξυμνοῦσιν οἱ πανηγυρισταί μέ τραγοῦδια.

*Στὴν μέση μας τόν ἔχουμε τόν πεῦκον τόν νεῆλυ
ὁ ὁμορφὸς μας λυριστὴς μοιάζει τόν Μιχαήλην.*

*Ἡ ἱστορικὴ κυπάρισσος
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρουκουνιώτου.*

Ἡγούμενοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ὡς ἡ ἀρχαιοτάτη ἱστορία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καλύπτεται ὑπὸ σκότους ἐλλείπει ἐπισήμων ἐγγράφων, τὰ ὅποια θὰ ἠδύναντο νά διαλευκάνωσι πολλά ἄγνωστα σημεῖα αὐτῆς, τοῦτ' αὐτό ἰσχύει καί διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν αὐτῇ ἡγουμενευσάντων. Ἱστορικά ἔχνη περὶ τῶν πρώτων ἡγουμένων οἱ ὅποιοι ἡγουμένευσαν ἐν αὐτῇ διαδοχικῶς, οὐδαμοῦ ἀναφέρονται. Ἡ μοναδική πηγὴ περὶ τῶν πρώτων ἡγουμένων εἶναι πενιχὰ ἤτοι μερικά ἔγγραφα, ἐνυπάρχοντα εἰς τὸ κτηματολόγιον τῆς Μονῆς, τὸ ὅποιον χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1716. Ἐπὶ τῇ βάσει λοιπόν τῶν ἐγγράφων τούτων θὰ ὑπολογίσωμεν, κατὰ τὸ δυνατόν, τὴν χρονολογικὴν κατάταξιν τῶν Ἡγουμένων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

1. Ἡγούμενος Ἱερομόναχος Βενέδικτος. Οὗτος ὑπογράφει εἰς ἓν ἀφιερωτικὸν ἔγγραφον ὑπὸ χρονολογία 11 Μαΐου καί ὡς πρωτοσύνκελλος.
2. Ἡγούμενος Καλλίνικος Ἱερομόναχος. 1732.
3. Ἡγούμενος Ἰωνᾶς. 1734 (ιδεὲ ἐπιγραφὴν ἐπὶ τῆς Μ. Εἰκόνας).
4. Ἡγούμενος Νεόφυτος Ἱερομόναχος Χωματαῶς 1738 – 1780.

5. Ἡγούμενος Καλλίνικος Ἱερομόναχος 1784. Ὑπογράφεται εἰς ἓν ἔγγραφον σύγκελλος καὶ Ἡγούμενος.
6. Ἡγούμενος Ἰωσήφ Ἱερομόναχος 1785 – 1789.
7. Ἡγούμενος Νεόφυτος Ἱερομόναχος Β' 1798.
8. Ἡγούμενος Γαβριήλ Ἱερομόναχος 1800 – 1828. β'
9. Ἡγούμενος Κύριλλος Ἱερομόναχος 1828 – 1856. Ἐπώνυμον Καντούνιας. Ὑπογράφει εἰς ἓν ἀνταλλακτικόν χωράφιον – Κύριλλος Ἡγούμενος τοῦ Μιχαήλη – 4 Ὀκτωβρίου 1837.
10. Ἡγούμενος ὄνομα δυσδιάκριτον – Χωματᾶς. 1848 - 1862.
11. Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Καρακιοιλῆς 1873 – 1895.
12. Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Νεόφυτος Γ' Διωρίσθη Ἡγούμενος τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1897 - 1911.
13. Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Ἄνθιμος Ραϊκόπουλος. 1911 - 1914.
14. Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Κοκκιμήδης Λεβεντέρης. 1914 - 1934.
15. Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος Μπάρβας 1934 – 1945.

Ἡγούμενος Ἀρχιμ. Κοκκιμίδης Λεβεντέρης
1914 - 1934

Ἦτο Συμαῖος Ἱερεὺς ἐφημέριος τῆς Μεγάλης Παναγίας τοῦ Κάστρου τακτικός. Ἀργότερον μεταβάς εἰς Μ. Ἀσίαν ἐφημέρευσε, ἀλλὰ κατὰ τόν Ἑλληνοῖταλικόν πόλεμον, διέτρεξε μέγα κίνδυνον. Μόλις ἐσώθη ἐκ τοῦ βεβαίου κινδύνου ἐπανῆλθεν

εἰς Σύμην τό 1913 ἐν τῇ παλαιᾷ ἐφημερίᾳ του. Τό 1914 ὠρίσθη ἐπιστάτης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρουκουνώτου ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην, τό δέ ἐπόμενον ἔτος προήχθη εἰς Ἡγούμενον. Ὡς τοιοῦτος ἐπεχείρησεν περιοδεῖαν εἰς Αἴγυπτον, Ἑλλάδα καί νήσους καί διά τῶν εὐλαβῶν δωρεῶν τῶν χριστιανῶν ἀνεκαίνισεν ἱκανά κελλιά τῆς Μονῆς. Ἡγουμενεύσεν ἐπί εἰκοσαετίαν ἤτοι μέχρι τοῦ Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1934 ὅτε ἀπέθανεν ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος καί ἐτάφη ἐν τῇ Μονῇ. Ἡ προσωπογραφία του κοσμεῖ τό Ἡγουμενεῖον.

Ὁ τάφος τοῦ Ἡγουμένου Κοκκιμήδη Λεβεντέρη.

Ἡγούμενος Ἀρχιμ. Μακάριος
Κ. Μπάρβας 1934 - 1945

Ἦτο Συμαῖος πτυχιούχος τοῦ ἐν Σάμῳ ἱεροδι-
δασκαλείου. Ὡς τοιοῦτος ἐχρημάτισε δημοδιδάσκα-
λος καὶ ἐφημέριος ἐν Χίῳ καὶ ἐν Σύμῃ ἐπὶ σειρὰν
ἐτῶν, ὅπου καὶ ἐκήρυττε τὸν Θεῖον Λόγον, συγχρό-
νως δέ ἦτο καὶ Γραμματεὺς τῶν ἐν Σύμῃ Ἐκκλη-

σιαστικῶν Δικαστηρίων. Τό 1920 διωρίσθη Τοποτηρητής τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πανορμίτου, ὅτε ἐπεχείρησε περιοδεῖαν εἰς Αἴγυπτον καί Δωδεκάνησον ὑπέρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς καί μάλιστα ὑπέρ Λειτουργίας τοῦ Πανορμιτείου Γυμνασίου, τό ὁποῖον ἰδρύθη ἐπί τῶν ἡμερῶν του.

Κατά τό ἔτος 1934 διωρίσθη Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρουκουνιώτου ἀσκῶν συγχρόνως καί καθήκοντα Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἀπό τοῦ ἔτους 1939. Ἦτο ἱεροπρεπής καί φιλακόλουθος κληρικός, διέκρινεν αὐτόν ἀφοσίωσις εἰς τά πάτρια καί ἀγά-

Ὁ τάφος τοῦ Ἡγουμένου Μακαρίου Μπάρβα.

πη πρὸς τὴν δενδροφύτευσιν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων.

Ἀπέθανε τὴν 24ῃ Ὀκτωβρίου 1945. Οἱ κληρονόμοι του ἐδῶρησαν εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν μία χρυσοῦφαντον ἱερατικὴν στολήν.

Μετά τόν θάνατον τοῦ Ἡγουμένου Μακαρίου Κ. Μπάρβα ἐλλείψει Ἡγουμένου, ἡ Ἱερά Μονή διοικεῖται ὑπό Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπείας, αἱ δέ Ἱεραὶ ἀκολουθίαι τελοῦνται ὑπό τοῦ κανονικοῦ Ἐφημερίου τῆς Ἱεραῆς Μονῆς.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΝ ΤΑΞΙΑΡΧΗΝ
ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΝ ΡΟΥΚΟΥΝΙΩΤΗΝ

Ποίημα Κυρίλλου τοῦ Κρητός,
Μητροπολίτου Ῥόδου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως,
λέγομεν ἡμεῖς τὸν ῥμβ΄ ψαλμὸν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώ-
τισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κα-
τεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν
εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς
ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ
πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου
ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου,
ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκου-

σόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Εἶτα ψάλλομεν

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Καὶ τὰ κάτωθι Τροπάρια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Δεῦτε πιστοὶ ἐν τῷ Ναῷ προσελθόντες, τοῦ τῶν πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχηγέτου, ἐν μετανοίᾳ κράζομεν, μεγάλη τῇ φωνῇ· Ταξίαρχα μέγιστε, Μιχαὴλ Ρουκουνιώτα, τῶν Συμαίων καύχημα, Ὁρθοδόξων προστάτα, τὴν σωστικὴν σου παρέχε ἡμῖν, ἐν τοῖς κινδύνοις τοῦ βίου βοήθειαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Οὐρανίων ταγμάτων, Ἀρχιστράτηγε πύρινε, Νόε Μιχαὴλ Ρουκουνιώτα, Ἀσωμάτων Ταξίαρχε, τῆς δόξης τῆς Τριάδος Λειτουργέ, τὸν ὕμνον σοι προσάδομεν πιστῶς, καὶ Εἰκόνι σου προσπίπτοντες τῇ σεπτῇ, βοῶμέν σοι ἐκ καρδίας· Σκέπη τῇ τῶν πτερυγῶν σου ἡμᾶς, σκέπε ἀεὶ καὶ προστάτευε, πάντων τῶν ἐν τοῦ βίου πειρασμοῖς, προστάτην καλούντων σε.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν.*

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυνα-
στείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ
προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο,
ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως
νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ
σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων
δεινῶν.

Ἐῖτα ἐπισυνάπτομεν τὸν Ν΄ Ψαλμόν.

Ε΄λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν
μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν
μού ἐστι διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ
τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν
τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελή-
φθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·

πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην,
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπό-
στρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς
ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σω-
τηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων,
ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσε-
ται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε,
τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγ-
γελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυ-
σίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκή-
σεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην
ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε,
ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομη-
θήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις
θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυ-
τώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
σου μόσχους.

Εἶτα ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος φέροντος Ἀκρο-
στιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις τήνδε· «Κυρίλλου».

Ῥδὴ α΄. ῥΗχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοῦ ὁ τῷ θρόνῳ παρεστηκώς, θεῖε Ρουκου-
νιῶτα, Ἀρχιστράτηγε Μιχαήλ, προστάτης
καὶ φύλαξ ἔσο πάντων, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνυμνού-
των τὴν δόξαν σου.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεινῶν ἐκ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, θεῖε
Ρουκουνιῶτα, Ἀρχιστράτηγε Μιχαήλ, καὶ
πάσης ἐν βίῳ δυσπραγίας, τοὺς εὐλαβῶς προ-
σιόντας σοι φύλαττε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Εἴχθρου τοῦ δολίου τὰ καθ' ἡμῶν, θεῖε Ρου-
κουνιῶτα, Ἀρχιστράτηγε Μιχαήλ, βουλευ-
ματα θραῦσον διασώζων, ἐξ ἀπωλείας βυθοῦ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Κυρία Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ, χορήγει ἀφθό-
νως, τοὺς ἀπείρους σου οἰκτιρμούς, ἡμῖν

τοῖς ἐν πίστει ἀφορῶσι, τῇ μπτρικῇ σου προ-
νοία καὶ χάριτι.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μιχαὴλ Ρουκουινῶτα, τὸν εὐαγῆ οἶκόν σου,
σῆ ἐπιστασία δεικνύεις, κρήνην ἰάσεων·
ᾔθεν Ἀρχάγγελε, τοῖς ἐν αὐτῷ σε ὑμνοῦσι, τὴν
ὑγείαν πάρεχε, ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μιχαὴλ Ρουκουινῶτα, ὡς λειτουργὸς πύρι-
νος, τοῦ Παμβασιλέως τῆς δόξης, καὶ Παν-
τοκράτορος, αὐτὸν Ἀρχάγγελε, ἐν παρῶσιν δυ-
σώπει, τοῦ γενέσθαι ἴλεων, τοῖς ὑμολόγοις σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μιχαὴλ Ρουκουινῶτα, ὁ τῷ Θεῷ ἄπαυστον,
ὑμνον τὸν τρισάγιον ψάλλον, ἡμῶν ἐπά-
κουσον, καὶ διασκέδασον, τῆς ἀθυμίας τὰ νέφη,
ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν εὐφημούντων σε.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν.*

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Κόρη, Μῆτερ Θεοῦ Ἄχραντε,
τῆς ὑπερφουοῦς σου προνοίας, δεῦρο ἀνά-

τειλον, φῶς τὸ οὐράνιον, τοῖς ἀκορέστῳ ἐν πόθῳ,
προσκυνοῦσι τόκον σου, τὸν ὑπερύμνητον.

Διάσωσον, ὦ Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε Ρουκου-
νιῶτα, ἀπὸ κινδύνων καὶ νόσων καὶ θλίψεων,
τοὺς τῷ ἁγίῳ Ναῶ σου προσερχομένους.

Επίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Θεοῦ Μιχαὴλ, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, λαοῦ εὐ-
σεβοῦς, τὸ θεῖον περιφύλαγμα, Ρουκουνιῶτα
ἔνδοξε, τῶν Συμαίων ἡδιστον καύχημα, σκέπε, βοή-
θει, φύλαττε ἡμᾶς, τῇ σῇ ἀντιλήψει καταφεύγοντας.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αρχιστράτηγε ἔνδοξε, θεῖε Ρουκουνιῶτα, ἐκ-
δυσωποῦμέν σε· Ἐκ μεγίστων σῶζε θλίψεων,
τοὺς ἐν τῇ Μονῇ σου καταφεύγοντας.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αρχιστράτηγε ἔνδοξε, θεῖε Ρουκουνιῶτα, ἡμῖν
συμμάχησον, καθ' ἡμῶν τὸν φρουαττόμενον,
δράκοντα συντριβὼν τῇ ῥομφαίᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Αρχιστράτηγε ἔνδοξε, θεῖε Ρουκουνώτα, νοσούντων γένοιτο, ἰατρεία καὶ παράκλησις, χάριτος πολλῆς σου ἢ ἐπίσκεψις.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν.*

Θεοτοκίον.

Ροὴν χάριτος ἄνωθεν, βλύσον Παντευλόγητε ὡς φιλεύσπλαγχνος, τῶν παθῶν ἡμῶν δεόμεθα, τὰς φλογώσεις τάχιστα ξηραίνουσα.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σύμμαχος ἡμῖν, ἀπροσμάχητος παράστηθι, Ρουκουνώτα Ταξιάρχα Μιχαήλ, ἐν τοῦ βίου ταῖς ποικίλαις περιστάσεσι.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ονομα τὸ σόν, εὐλαβῶς ἐπικαλούμεθα, Ταξιάρχα Ρουκουνώτα Μιχαήλ· τρικυμίας ἡμᾶς σῶζε πάσης θλίψεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Φύλαττε αἰεὶ, θαυμασταῖς ἐπιστασίαις σου, Ταξιάρχα Ρουκουνώτα Μιχαήλ, ἐξ ἀνθρώπων ἀδικίας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν.*

Θεοτοκίον.

Ι ἴλεων Θεόν, τῆ προεσβεία σου ἀπέργασαι,
Ἄπειρόγαμε Παρθένε Μαριάμ, τοῖς προσ-
άδουσι τὸν ὕμνον σοι ἐκ πίστεως.

Ῥδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Α ῥχάγγελε Μιχαὴλ Ρουκουιῶτα, πρωτο-
στάτα τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων, τοῦ Σιλῶαμ
πηγὴν ἄλλην δεικνύεις, τοῦτον τὸν θεῖον Ναόν
σου τοῖς θαύμασιν, ἐν ᾧ προστρέχοντας ἡμᾶς,
ἐκ παθῶν τῶν κατ' ἄμφω ἀπάλλαξον.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Α ῥχάγγελε Μιχαὴλ Ρουκουιῶτα, πρωτο-
στάτα τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων, ἀπὸ τῆς βλά-
βης ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν ἀσφαλεῖς δι-
αφύλαξον, τοὺς καταφεύγοντας πιστῶς, ἐν τῇ
σκέπη τῶν θείων πτερυγῶν σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Α ῥχάγγελε Μιχαὴλ Ρουκουιῶτα, πρωτο-
στάτα τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων, ὡς ἀστραπὴ σὺ
διέρχη τὴν κτίσιν, καθυπουργῶν τοῦ Κυρίου τὸ

θέλημα· τοῦτο ἐργάζεσθαι ἡμᾶς, χάριτός σου
δυνάμει ἀξίωσον.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν.*

Θεοτοκίον.

Λαμπρότατον τοῦ Θεοῦ ἀνάκτορον, ἀναδέ-
δειξαι Παρθένε Μαρία, τῆς Παναγίας Τριά-
δος τὸν ἕνα, δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ σωμα-
τώσασα. Ὅθεν καταύγασον ἡμῶν, τὰς καρδίας
φωτὶ τῶν χαρίτων σου.

Διάσωσον, ὦ Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε Ρουκου-
νιῶτα, ἀπὸ κινδύνων καὶ νόσων καὶ θλί-
ψεων, τοὺς τῷ ἁγίῳ Ναῶ σου προσερχομένους.

Αᾠχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμη-
νεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα
δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μπτρικὴν παρῶρησίαν.

Αἵτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοὺς τῇ Εἰκόνι σου πόθῳ προσπίπτοντας,
ἐξ ἧς ἐκφαίνεις τὸ φῶς τῆς σῆς χάριτος,
παθῶν τῆς σκοτίας ἀπάλλαξον, καὶ σεσωσμέ-
νους Κυρίῳ προσάγαγε, τῇ σῇ ἀντιλήψει Ἀρ-
χάγγελε.

Προκείμενον. ᾠχος δ΄.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε
ὁ Θεὸς μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Εὐαγγέλιον (Λουκ. ι΄ 16-21),

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν
ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν
ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ Ἑβδο-
μήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ
δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.
Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς
ἄστραπην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου δίδω-
μι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων
καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ
ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν
ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑπο-
τάσσεται, χαίρετε δὲ μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα
ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν·
Ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρα-

νοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρουσας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τοῦ Ἀρχαγγέλου Οἰκτίρμον, προστασίαις, ἐξάλειπον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων ἀμήν.*

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεήμων, ἐξάλειπον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νόε ἀστραπόμορφε, ὁ τῶν Ἀγγέλων πρωτεύων, Μιχαὴλ θαυμάσιε, Ρουκουινῶτα μέγιστε, Ἀρχιστράτηγε, θεῖε Ἀρχάγγελε, λειτουργε τῆς δόξης, τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος, φωστήρ ὁ πάμφωτος, τῶν ἐσκοτισμένων τοῖς πάθεσι, λιμὴν ὁ γαλπνότατος, τῶν ἐν τρικυμίαις τῶν θλίψεων, δεῦρο καὶ παράσχου, τὴν χάριν σου ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, τοῖς εὐφημοῦσι τὴν δόξαν σου, ἐν Ναῶ ἀγίῳ σου.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μιχαὴλ Ταξίαρχα, Ρουκουινῶτα ὁ πρῶτος, τῶν πυριμόρφων Νοῶν, ἐπίνευσον ἐν τάχει, ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου, τῇ δεήσει καὶ φύλαττε, τῆς τῶν παθῶν συνοχῆς, τοὺς πάντας ἀνωτέρους.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μιχαὴλ Ταξίαρχα, Ρουκουινῶτα ὁ πρῶτος, τῶν πυριμόρφων Νοῶν, κυκλούμενοι ἀπαύστως, βιοτικάῃς ἀνάγκαις, κράζομέν σοι δεόμενοι· Βοήθει, σῶζε ἡμᾶς, ταῖς σαῖς ἐπιστασίαις.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μιχαὴλ Ταξίαρχα, Ρουκουινῶτα ὁ πρῶτος, τῶν πυριμόρφων Νοῶν, κακῶν ἀπροσδοκῆτων, συντήρει τὴν Μονὴν σου, καὶ τὴν νῆσόν σου ἄτρωτον, καὶ ῥύου πάντας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πειρατηρίων.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν.*

Θεοτοκίον.

Λαὸν σκέπε καὶ σῶζε, Θεοτόκε Μαρία, τὸν καταφεύγοντα, τῇ θείᾳ σου πρεσβείᾳ, καὶ

ἀνυμνολογοῦντα, τὸν πανάχραντον τόκον σου,
δι' οὗ ἐσώθη φθορᾶς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ῥδὴ n'. Τὸν Βασιλέα.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γενοῦ γαλήνη, ὃ Μιχαὴλ Ρουκουνώτα, ἀντι-
λήψεως τῆς σῆς τῆ δυναστεία, τοῖς χειμαζο-
μένοις, ἐν βίου τρικυμίασι.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε'πιστηρίζων, ὃ Μιχαὴλ Ρουκουνώτα, ἐν τῆς
πίστεως τῆ πέτρα μὴ ἐλλίπτῃς, τοὺς ἀσπα-
ζομένους, τὴν θείαν σου Εἰκόνα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ρ'ἄνον τὸ ὕδωρ, ὃ Μιχαὴλ Ρουκουνώτα, τῆς
σῆς χάριτος καὶ ῥῦσαι αὐχμηρίας, παθῶν
τὰς καρδίας, τῶν σὲ ὑμνολογούντων.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν.*

Θεοτοκίον.

Οῖρμον Παρθένε, ἐν πειρασμῶν τῷ πελάγει,
τῆς πρεσβείας σου εὐράμενοι τὴν χάριν,
μακαρίζομέν σε, ὡς μόνην Θεοτόκον.

Ῥδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καλοῦμεν βοηθόν σε, Ἄρχον Ρουκουιῶτα, ἐν τῷ τεμένει τῷ σῶ καταφεύγοντες· μὴ οὖν ἡμᾶς καταισχύνης, ὡς εὐσυμπάθης.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίσταις ἀμαρτίαις, Ἄρχον Ρουκουιῶτα, τοὺς μολυνθέντας ἡμᾶς ἀποκάθαρσον, καὶ μετανοίας δι' ἔργων, Θεῷ οἰκείωσον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Εν ὥρᾳ τοῦ θανάτου, Ἄρχον Ρουκουιῶτα, κατὰ δαιμόνων παράσθηθι σύμμαχος, τοῖς ἐπὶ σοὶ πεποιοῦσι, καὶ εὐφημοῦσί σε.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν.*

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μαρία, Κεχαριτωμένη, ἡ τὸν Θεὸν ἀπειράνδρως κύησασα, αὐτὸν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς ὑμνολόγους σου.

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον
καὶ τὸν Λαόν, ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν
τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Αῴξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παν-
αμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Χαίροις τῶν Ἀγγέλων ὁ ἀρχηγός, θεῖε Ρου-
κουनिῶτα, Ἀρχιστρατήγε Μιχαήλ· χαίροις
Ὁρθοδόξων, ὁ μέγιστος προστάτης, καὶ τῶν Συ-
μαίων δόξα, καὶ φύλαξ ἄγρυπνος.

Αῴρχον Ρουκουनिῶτα χαίρει τρανῶς, ἐπὶ σοὶ
ἡ Σύμη, μεγαλύνουσα τὸν Θεόν, ὅτι εὐρατό
σε, ὑπέρμαχον προστάτην, ἐχθρῶν ἀποσοβοῦν-
τα, παντοίων ἔφοδον.

Χαίροις ἀστραπόμορφε Μιχαήλ, θεῖε Ρου-
κουनिῶτα, θείας δόξης ὁ λειτουργός· τῶν
προσερχομένων, Ναῶ σου τῷ πανσέπτῳ, προ-
στάτευε ἐν βίου, ταῖς περιστάσεσιν.

Φύλαττε καὶ σκέπε ἐν πειρασμοῖς, ἡμᾶς Τα-
ξιάρχα, μεγαλώνυμε Μιχαήλ, τοὺς διηγου-

μένους, θαυμάτων σου τὰ πλήθη, δι' ὧν τῆς χάριτός σου, φαίνεις τὴν δύναμιν.

Εῴχοντες Μονὴν σου τὴν εὐαγῆ, ὄρμον σωτηρίας, καταφεύγομεν ἐν αὐτῇ, Νόε Ρουκουινῶτα, ἐν βίου τρικυμίαις· μὴ οὖν ἡμᾶς παρίδης, θεῖε Ἀρχάγγελε.

Μέγιστε Ἀρχάγγελε Μιχαήλ, Νόε Ρουκουινῶτα, ἐν Ναῶ σου τῷ ἱερῷ, πλήθυνον τὰ ῥεῖθρα, τῆς θείας χάριτός σου, δροσίζων τὰς καρδίας, τῶν προσιόντων σοι.

Χαίροις πλανωμένων ὁ ὁδηγός· τῶν χειμαζομένων, ἐν κινδύνοις χαίροις λιμὴν· χαίροις Ρουκουινῶτα, Ἀρχάγγελε Κυρίου· προστάτευε οὖν πάντων, τῶν προστρεχόντων σοι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Οὐρανίων ταγμάτων, Ἀρχιστράτηγε πύρινε, Νόε Μιχαήλ Ρουκουινῶτα, Ἄσωμάτων Τα-

ξίαρχε, τῆς δόξης τῆς Τριάδος Λειτουργέ, τὸν ὕμνον σοι προσάδομεν πιστῶς, καὶ Εἰκόνι σου προσπίπτοντες τῇ σεπτῇ, βοῶμέν σοι ἐκ καρδίας· Σκέπη τῇ τῶν πτερύγων σου ἡμᾶς, σκέπε αἰὶ καὶ προστάτευε, πάντων τῶν ἐν τοῦ βίου πειρασμοῖς, προστάτην καλούντων σε.

Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ Ἀπόλυσις
μεθ' ἧν ψάλλομεν τὰ κάτωθι.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χαίροις Ταξιάρχα Μιχαήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων ταγμάτων, πρωταρχηγὸς θαυμαστός, Ρουκουνώτα πάμφωτε, Νόε πυρίμορφε, ὁ σημείων λαμπρότησι, καὶ αἴγλη θαυμάτων, ὡς φωστὴρ ἀνέσπερος, λάμπων τοῖς πέρασι· σκέπε τὴν ἀγίαν Μονὴν σου, καὶ πρὸς σωτηρίας τὰς τρίβους, τοὺς ἀνευφημοῦντάς σε ὁδήγησον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων...

Στίχοι.

Κύριλλος Ῥόδου ταπεινὸς Ποιμενάρχης,
Τῆς ἱκεσίας τὰς ὡδὰς ἔπλεξέν σοι,
Τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκπληρώσας τὸν πόθον,
Σύμψ τῆς νήσου Ἀρχιθύτου δευτέρου·
Σὺ δὲ προστάτης πάρεσο ἀμφοτέροις,
Ἐν τοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις τοῦ βίου,
Καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ φρικτῇ τοῦ θανάτου,
Μέγιστε Ἄρχον Μιχαὴλ Ρουκουνιώτα.

«Φορητὴ Ἰ. Εἰκὼν τῆς Φιλοξενίας τοῦ Ἀβραάμ,
ἔργον Στυλιανοῦ Γενίτη 1598-1618.
Μεγάλῃ Τράπεζᾳ Ἰ. Μονῆς Ρουκουνιώτου».

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἐξωτερική ἄποψη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρουκουινιώτου.

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος λειτουργός
στήν Ἱερά Μονή Ρουκουνιώτου τήν Κυριακή τοῦ Θωμᾶ 2018.*

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος
λειτουργός στήν Ἱερά Μονή Ρουκουινιώτου
τήν Κυριακή τοῦ Θωμᾶ 2018.*

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος,
συλλειτουργῶν μετὰ Πατέρων τῆς Ἱ. Μονῆς Μεγίστης Λαύρας,
εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτου,
τὴν Κυριακὴ 30ῆ Ἰουνίου 2019.*

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος
κατά τήν Θ. Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς 30ῆς Ἰουνίου 2019,
πλαισιούμενος ἀπό τόν Ἡγούμενο τῆς Ἱ. Μονῆς Πανορμίτου
Ἀρχιμ. Ἀντώνιο Πατρό καί τόν Διάκονο Γεώργιο Κακαχιό.
Διακρίνονται ὁ Καθηγητής κ. Γεώργιος Ζήσιμος καί
Ἐροσπουδαστές τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.*

*Στιγμιότυπα ἐκ τῆς προσκυνηματικῆς ἐπισκέψεως
τῶν Ἱεροσπουδαστῶν τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς
εἰς τὴν Ἱεράν Μονή Ρουκουνιώτου τὴν Κυριακὴ 30ῆ Ἰουνίου 2019.*

*Στιγμιότυπα ἐκ τῆς προσκυνηματικῆς ἐπισκέψεως
τῶν Ἱεροσπουδαστῶν τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς
εἰς τό παλαιόν Καθολικόν καί τήν Τράπεζα τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς Ρουκουνώτου τήν Κυριακή 30ῆ Ἰουνίου 2019.*

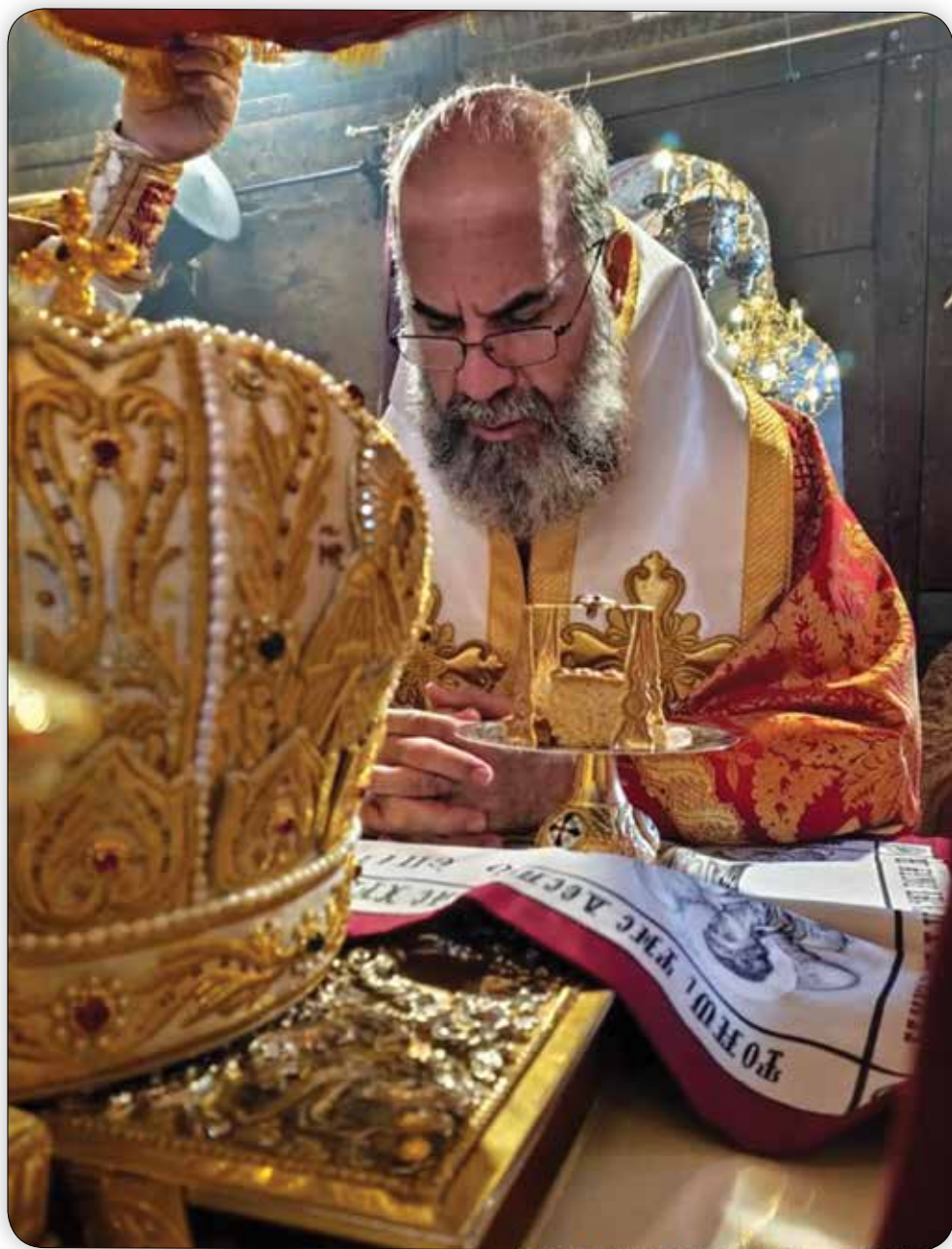
*Στιγμιότυπα ἐκ τῆς προσκυνηματικῆς ἐπισκέψεως
τῶν Ἱεροσπουδαστῶν τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς
Σχολῆς εἰς τὴν Ἱ. Μονὴ Ρουκουνιώτου
τὴν Κυριακὴ 30ῆ Ἰουνίου 2019.*

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος
λειτουργός στήν Ἱερά Μονή Ρουκουιῶτου
τὴν Κυριακὴ 31ῆ Ἰαννουαρίου 2021.*

*Στιγμιότυπο ἐκ τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Σύμης κ. Χρυσοστόμου εἰς τό Θυσιαστήριον τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς Ρουκουνιώτου, τὴν Κυριακὴν 31ῆ Ἰανουαρίου 2021.*

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος
μετά τοῦ Δημάρχου Σύμης κ. Ἐλευθερίου Παπακαλοδοῦκα,
εἰς τό Καθολικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρουκουνιώτου
κατά τήν Θ. Λειτουργίαν. Ἰανουάριος 2021.*

*Στιγμιότυπα ἐκ τῆς Θ. Λειτουργίας
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύμης κ. Χρυσοστόμου
στήν Ἱερά Μονή Ρουκουνιώτου. Ἰανουάριος 2021.*

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος θυμιῶν
τόν Θαυματουργόν Ἀρχάγγελον Μιχαήλ Ρουκουνώτην,
κατά τήν Θ. Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ
τήν 9ῃ Μαΐου 2021.*

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος μετά τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἰβήρων Ἀρχιμ. Ναθαναήλ, ψάλλοντες τόν Παρακλητικόν Κανόνα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ του Ρουκουνιάτου τήν 7η Νοεμβρίου 2021. Ἀριστερά ὁ Ἄρχων Δικαιοφύλαξ τῆς Μ.Χ.Ε. κ. Θεόδωρος Μιχ. Παπαγεωργίου.

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος
μετά τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἰβήρων
Ἀρχιμ. Ναθαναήλ, ψάλλοντες τόν Παρακλητικόν Κανόνα
τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ του Ρουκουνιάτου ἔμπροσθεν
τῆς Θαυματουργοῦ Του Εἰκόνας τήν 7η Νοεμβρίου 2021.*

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος
μετά τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων
Ἀρχιμ. Ναθαναήλ, ψάλλοντες τόν Παρακλητικόν Κανόνα
τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ του Ρουκουνώτου,
μετά τόν Πανηγυρικό Ἑσπερινό τήν 7ην Νοεμβρίου 2021.*

*Στιγμιότυπα ἐκ τῆς μεθεόρτου Θ. Λειτουργίας
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύμης κ. Χρυσοστόμου στήν
πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Ρουκουνώτου τήν 14η Νοεμβρίου 2021.*

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος
λειτουργός στήν Ἱερά Μονή Ρουκουιῶτου
τὴν 14ῃ Νοεμβρίου 2021.*

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος
μετά τοῦ Ἱεροεπιστάτου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρουκουνιώτου,
Πρωτοπρ. Στεφάνου Μακροῦ, κατά τήν Θ. Λειτουργίαν
τῆς Κυριακῆς πρό τῶν Φώτων τήν 2α Ἰανουαρίου 2022.*

**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ**

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΡΟΥΚΟΥΝΙΩΤΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΑΥΤΩ
ΤΕΛΕΣΘΕΙΣΗΣ ΕΚΠΛΥΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ
ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

23^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022

*Στιγμιότυπο ἐκ τῆς τελετουργίας τῆς Εἰσόδου
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύμης κ. Χρυσσοστόμου
εἰς τό Παλαιόν Καθολικόν.*

*Στιγμιότυπο ἐκ τῆς τελετουργίας τῆς Εἰσόδου
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύμης κ. Χρυσοστόμου
εἰς τό Παλαιόν Καθολικόν.*

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος μετά τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Πανορμίτου Ἀρχιμ. Ἀντωνίου Πατροῦ καί τοῦ Τεροεπιστάτου τῆς Ἱ. Μονῆς Ρουκουνιώτου Πρωτοπρ. Στεφάνου Μακρῆ, κατά τήν ἔκπλυσιν καί χρίσιν τῆς Ἁγίας Τραπέζης.

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος
καθαγιάζων τὰ Ἱερά Ἄντιμήνια.*

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος
ὑπογράφων τὸ Κατασάρχιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης.*

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος ἀναπέμπων τὴν εὐχὴν τῆς καθιερώσεως καὶ χρίων δι' Ἁγίου Μύρου τὴν νέα ξυλόγλυπτον Εἰκόνα τοῦ Ταξιάρχου Μιχαὴλ Ρουκουνιάτου.

*Τό Εικόνοστάσιο καί ἡ ξυλόγλυπτος Εἰκόνα τοῦ Ταξιάρχου
Μιχαήλ Ρουκουνιώτου, ἔργον τῶν Συμαίων Ευλογηπτῶν
Μιχαήλ καί Ἰακώβου Μισοῦ.*

*Στιγμιότυπα ἐκ τῆς πρώτης Θ. Λειτουργίας
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύμης κ. Χρυσσοστόμου
εἰς τό Παλαιόν Καθολικόν.*

*Στιγμιότυπο ἐκ τῆς πρώτης Θ. Λειτουργίας
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύμης κ. Χρυσσοστόμου
εἰς τό Παλαιόν Καθολικόν.*

*Ἐσωτερική ἄποψη τοῦ Παλαιοῦ Καθολικοῦ
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρουκουνιώτου.*

*Γενική άποψη του Τέμπλου του Παλαιού Καθολικού
της Ίερᾶς Μονῆς Ρουκουνώτου.*

*Γενική άποψη του Άγιου Βήματος του Παλαιου Καθολικου
της Τερσας Μονης Ρουκουνιωτου.*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος Σεβ. Μητροπολίτου Σύμης κ. Χρυσοστόμου	7
Ίστορικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Ρουκουνιώτου	11
Ὁ Παλαιός Ναός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς	11
Ὁ Νέος Ναός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς	14
Ρυθμός ~ Ἄμβων ~ Θρόνος καί ἐπιγραφαί τοῦ Ναοῦ	15
Εἰκονοστάσιον ~ Εἰκόνες ~ Ζωγραφική Τέχνη	17
Ἱερά Κειμήλια τῆς Μονῆς	21
Ἡ Κυπάρισσος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς	24
Ἡγούμενοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς	26
Ἡγούμενος Ἀρχιμ. Κοκκιμήδης Λεβεντέρης 1914 - 1934	28
Ἡγούμενος Ἀρχιμ. Μακάριος Κ. Μπάρβας 1934 - 1945	30
Κανὼν Παρακλητικός εἰς τὸν Παμμέγιστον Ταξιάρχην Μιχαήλ τὸν Ρουκουνιώτην	33
Φωτογραφικό Παράρτημα	53

